

NL

NL

NL

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 18.6.2008
COM(2008) 376 definitief

2008/0120 (CNS)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

**betreffende de belastingvrijstellingen bij definitief binnenbrengen uit een lidstaat van
persoonlijke goederen door particulieren**

(gecodificeerde versie)

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1. In de context van een Europa van de burgers hecht de Commissie groot belang aan het vereenvoudigen en verduidelijken van het Gemeenschapsrecht om het duidelijker en toegankelijker te maken voor de gewone burger, zodat deze nieuwe mogelijkheden krijgt en in staat wordt gesteld gebruik te maken van de specifieke rechten die hij aan het Gemeenschapsrecht kan ontleen.

Dit doel kan niet worden verwezenlijkt zolang talloze bepalingen die meermaals en vaak ingrijpend zijn gewijzigd, gedeeltelijk in het oorspronkelijke besluit en gedeeltelijk in de latere wijzigingsbesluiten te vinden zijn. Om dan na te gaan wat de geldende regels zijn, is veel zoekwerk vereist, waarbij een groot aantal besluiten moet worden vergeleken.

Codificatie van meermaals gewijzigde regels is dan ook van essentieel belang om het Gemeenschapsrecht duidelijk en doorzichtig te maken.

2. Bij haar besluit van 1 april 1987¹ heeft de Commissie daarom haar diensten opgedragen alle wetgevingbesluiten na maximaal tien wijzigingen te codificeren, waarbij zij erop wijst dat dit een minimumregel is en dat haar diensten ter wille van de duidelijkheid en het juiste begrip van de communautaire wetgeving ernaar zouden moeten streven de teksten waarvoor zij verantwoordelijkheid dragen, met nog kortere tussenpozen te codificeren.
3. De conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Edinburgh (december 1992) hebben dit bevestigd² en het belang van codificatie onderstreept, omdat daarmee rechtszekerheid wordt verschaft omtrent de vraag welke wet op een gegeven moment op een bepaald onderwerp van toepassing is.

Bij codificatie moet het normale wetgevingsproces van de Gemeenschap volledig in acht worden genomen.

Aangezien bij codificatie geen inhoudelijke wijzigingen in de betrokken wetteksten mogen worden aangebracht, zijn het Europees Parlement, de Raad en de Commissie bij Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 een versnelde werkmethode voor de codificatie van wetteksten overeengekomen.

4. Dit voorstel beoogt de codificatie van Richtlijn 83/183/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een lidstaat van persoonlijke goederen door particulieren³. De nieuwe richtlijn vervangt de verschillende besluiten die erin zijn verwerkt⁴; dit voorstel laat de inhoud van de besluiten die worden gecodificeerd onverlet en beperkt zich er derhalve toe deze samen te voegen en daarin slechts de formele wijzigingen aan te brengen die voor de codificatie zelf vereist zijn.

¹ COM(87) 868 PV.

² Zie bijlage 3 bij deel A van die conclusies.

³ Uitgevoerd overeenkomstig de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad: Codificatie van het acquis communautaire, COM(2001) 645 definitief.

⁴ Zie bijlage I, deel A, bij dit voorstel.

5. Dit voorstel voor een codificatie is opgesteld op basis van een voorafgaande consolidatie, in alle officiële talen, van Richtlijn 83/183/EEG en de besluiten tot wijziging daarvan, met behulp van een gegevensverwerkingssysteem van het Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen. Voorzover de artikelen zijn vernummerd, is het verband tussen de oude en de nieuwe nummering weergegeven in een concordantietabel die is opgenomen in bijlage II bij de gecodificeerde richtlijn.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

betreffende de belastingvrijstellingen bij definitief binnenbrengen uit een lidstaat van persoonlijke goederen door particulieren

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 93 ,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement¹,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 83/183/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een lidstaat van persoonlijke goederen door particulieren³ is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd⁴. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van deze richtlijn te worden overgegaan.
-

↓ 83/183/EEG overweging (1)
(aangepast)

- (2) Het verdient aanbeveling, in het belang van de particulieren, de actie te handhaven die ertoe strekt om binnen de Gemeenschap de omstandigheden van een interne markt te waarborgen , teneinde de bevolking van de lidstaten zich meer bewust te doen worden van de activiteiten van de Gemeenschap.

¹ PB C [...] van [...], blz. [...].

² PB C [...] van [...], blz. [...].

³ PB L 105 van 23.4.1983, blz. 64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/12/EEG (PB L 76 van 23.3.1992, blz. 1).

⁴ Zie bijlage I, deel A.

↓ 83/183/EEG overweging (2)
(aangepast)

- (3) Met name het bestaan van fiscale belemmeringen bij het binnenbrengen in een lidstaat van persoonlijke goederen door particulieren uit een andere lidstaat belemmert het vrije verkeer van personen binnen de Gemeenschap. Het is derhalve dienstig deze belemmeringen zoveel mogelijk te doen verdwijnen door het instellen van belastingvrijstellingen.

↓ 83/183/EEG overweging (3)
(aangepast)

- (4) Deze belastingvrijstellingen mogen slechts gelden voor het binnenbrengen van goederen dat in geen enkel opzicht commercieel of speculatief is en derhalve dienen de grenzen en de wijze van toepassing daarvan te worden vastgesteld.

↓ 91/680/EEG overweging 6 en
92/12/EEG overweging 20
(aangepast)

- (5) Als gevolg van de aanneming van harmoniserende bepalingen op het gebied van de accijnzen en de belasting over de toegevoegde waarde, zijn de voorschriften inzake ontheffing en vrijstelling bij invoer op die gebieden zinledig geworden.

↓

- (6) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage I, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten,

↓ 83/183/EEG (aangepast)

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I Algemene bepalingen

Artikel 1

Werkingsfeer

1. De lidstaten verlenen, op de onderstaande voorwaarden en in de onderstaande gevallen, na definitief binnenbrengen door een particulier van persoonlijke goederen uit een andere lidstaat, vrijstelling van verbruiksbelastingen die normaliter op dergelijke goederen worden geheven.

2. Deze richtlijn heeft geen betrekking op:

↓ 91/680/EEG art. 2, lid 2, derde streepje (aangepast)

☒ a) de belasting over de toegevoegde waarde; ☒

↓ 92/12/EEG art. 23, lid 3, tweede streepje (aangepast)

☒ b) de accijnsrechten; ☒

↓ 83/183/EEG (aangepast)

c) de specifieke en/of periodieke rechten en heffingen op het gebruik van ☒ de in lid 1 bedoelde ☒ goederen in het land zelf, zoals bijvoorbeeld rechten geheven bij de registratie van motorvoertuigen, wegenbelasting en kijkgeld.

Artikel 2

Voorwaarden betreffende de goederen

1. Als „persoonlijke goederen” in de zin van deze richtlijn worden beschouwd de goederen die dienen voor het persoonlijk gebruik van de betrokkenen of voor de behoeften van hun gezin. Uit de aard of hoeveelheid van deze goederen mag niet afgeleid kunnen worden dat aan ☒ het binnenbrengen ☒ commerciële overwegingen ten grondslag liggen, noch dat zij bestemd zijn voor een economische activiteit in de zin van artikel ☒ 9, lid 1, en de artikelen 10 tot en met 13 ☒ van Richtlijn ☒ 2006/112/EG van de Raad ☒⁵. Werktuigen die noodzakelijk zijn voor de uitoefening door de betrokkene van een technisch of vrij beroep, moeten evenwel ook als persoonlijke goederen worden beschouwd.

2. De in artikel 1 bedoelde vrijstelling wordt verleend voor persoonlijke goederen die:

a) zijn verkregen onder toepassing van de algemene belastingregels voor de binnenlandse markt van een lidstaat en die uit hoofde van ☒ het vertrek uit de lidstaat van herkomst ☒ niet in aanmerking komen voor ☒ vrijstelling ☒ of teruggave van verbruiksbelastingen. Voor de toepassing van deze richtlijn worden ☒ geacht aan deze voorwaarden te voldoen, de ☒ goederen die zijn verkregen in omstandigheden als bedoeld in artikel ☒ 151 van Richtlijn 2006/112/EG, met uitzondering van lid 1, eerste alinea, onder e) ☒;

↓ 89/604/EEG art. 1, punt 1

b) door de betrokkene werkelijk zijn gebruikt vóór de verandering van verblijfplaats of de vestiging van een tweede verblijfplaats. De lidstaten kunnen verlangen dat motorvoertuigen (met inbegrip van hun aanhangwagens), caravans, verplaatsbare

⁵ ☒ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1 ☒.

woningen, pleziervaartuigen en sportvliegtuigen ten minste gedurende zes maanden vóór de verandering van verblijfplaats door de betrokkene zijn gebruikt.

Voor de onder a), tweede zin, bedoelde goederen kunnen de lidstaten verlangen:

- i) voor wat betreft motorvoertuigen (met inbegrip van hun aanhangwagens), caravans, verplaatsbare woningen, pleziervaartuigen en sportvliegtuigen, dat deze ten minste gedurende twaalf maanden vóór de verandering van verblijfplaats door de betrokkene zijn gebruikt;
- ii) voor wat betreft andere goederen, dat deze ten minste gedurende zes maanden vóór de verandering van verblijfplaats door de betrokkene zijn gebruikt.

↓ 83/183/EEG (aangepast) → ₁ 89/604/EEG art. 1, punt 2
--

3. De bevoegde autoriteiten verlangen een bewijs dat voor wat betreft motorvoertuigen (met inbegrip van hun aanhangwagens), caravans, verplaatsbare woningen, pleziervaartuigen en sportvliegtuigen voldaan is aan de voorwaarden van lid 2. Voor wat betreft de overige goederen verlangen zij een dergelijk bewijs slechts in geval van ernstige vermoedens van bedrog.

Artikel 3

⊗ Voorwaarden voor het binnenbrengen ⊗

⊗ Het binnenbrengen ⊗ van persoonlijke goederen kan geschieden in een of meer zendingen binnen de termijnen die respectievelijk in de artikelen 7, 8, 9 en 10 worden genoemd.

Artikel 4

Verplichtingen na ⊗ het binnenbrengen ⊗

→₁ De ⊗ binnengebrachte ⊗ motorvoertuigen (met inbegrip van hun aanhangwagens), caravans, verplaatsbare woningen, pleziervaartuigen en sportvliegtuigen ← mogen gedurende twaalf maanden na ⊗ het binnenbrengen ⊗ met vrijstelling niet worden overgedragen, verhuurd of uitgeleend, behalve in gevallen die ten genoegen van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ⊗ bestemming ⊗ naar behoren zijn gemotiveerd.

Artikel 5

Specifieke voorwaarden voor bepaalde goederen

↓ 89/604/EEG art. 1, punt 3
(aangepast)

1. De lidstaten kunnen voor het binnenbrengen met vrijstelling van de in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 69/169/EEG van de Raad ⁶ opgesomde goederen maximumhoeveelheden bepalen. Deze maximumhoeveelheden mogen evenwel niet geringer zijn dan viermaal de in kolom II van genoemd artikel vermelde hoeveelheden, behoudens ten aanzien van tabaksproducten, waarvan het binnenbrengen met vrijstelling kan worden beperkt tot de in genoemde kolom vermelde hoeveelheden.

↓ 83/183/EEG (aangepast)

2. Voor rijpaarden, motorvoertuigen (met inbegrip van hun aanhangwagens), caravans, verplaatsbare woningen, pleziervaartuigen en sportvliegtuigen geldt slechts vrijstelling bij het binnenbrengen indien de particulier zijn gewone verblijfplaats overbrengt naar de lidstaat van bestemming .

Artikel 6

Algemene regels ter bepaling van de verblijfplaats

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder „gewone verblijfplaats” verstaan de plaats waar iemand gewoonlijk verblijft, dat wil zeggen gedurende ten minste 185 dagen per kalenderjaar, wegens persoonlijke en beroepsmatige bindingen, of, voor personen zonder beroepsmatige bindingen, wegens persoonlijke bindingen waaruit nauwe banden tussen hemzelf en de plaats waar hij woont blijken.

De gewone verblijfplaats van iemand die zijn beroepsmatige bindingen op een andere plaats heeft dan zijn persoonlijke bindingen en daardoor afwisselend verblijft op verschillende plaatsen gelegen in twee of meer lidstaten, wordt evenwel geacht zich op dezelfde plaats te bevinden als zijn persoonlijke bindingen, op voorwaarde dat hij daar op geregelde tijden terugkeert. Deze laatste voorwaarde vervalt wanneer de betrokkene in een lidstaat verblijft voor een opdracht van een bepaalde duur. Het feit dat college wordt gelopen of een school wordt bezocht, houdt niet in dat de gewone verblijfplaats wordt verplaatst.

2. Particulieren tonen met passende middelen, met name met hun identiteitskaart of enig ander legitimatiebewijs, aan waar hun gewone verblijfplaats is.

3. Indien de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van bestemming de juistheid van de overeenkomstig lid 2 of met het oog op bepaalde specifieke controles afgelegde verklaring van de gewone verblijfplaats in twijfel trekken, kunnen zij om aanvullende inlichtingen of bewijsstukken verzoeken.

⁶ PB L 133 van 4.6.1969, blz. 6.

⊠ HOOFDSTUK ⊠ II

⊠ Binnenbrengen ⊠ van persoonlijke goederen naar aanleiding van een verandering van de gewone verblijfplaats

Artikel 7

1. De in artikel 1 bedoelde vrijstelling wordt overeenkomstig de voorwaarden van de artikelen 2 tot en met 5 verleend voor ⊠ het binnenbrengen ⊠ van persoonlijke goederen door een particulier bij verandering van zijn gewone verblijfplaats.

↓ 89/604/EEG art. 1, punt 4,
onder b) (aangepast)

Onverminderd de nadere regels die eventueel van toepassing zijn op het communautaire douanevervoer geldt als voorwaarde voor het verlenen van de vrijstelling het indienen van een op ongezegeld papier opgestelde inventaris, die, indien de staat dat verlangt, vergezeld gaat van een verklaring waarvan model en inhoud worden bepaald overeenkomstig de procedure van artikel ⊠ 248 *bis* ⊠, lid 2, van Verordening (EEG) nr. ⊠ 2913/92 van de Raad ⊠ ⊠⁷ ⊠. Er mag niet worden verlangd dat de waarde van de goederen op de inventaris wordt vermeld.

↓ 83/183/EEG (aangepast)
→₁ 89/604/EEG art. 1, punt 4,
onder c)
→₂ 89/604/EEG art. 1, punt 5,
onder a)

2. De laatste ⊠ binnenbrenging ⊠ moet uiterlijk twaalf maanden na de verandering van de gewone verblijfplaats geschieden. →₁ Indien ⊠ het binnenbrengen ⊠ overeenkomstig artikel 3 binnen bovengenoemde termijn in verschillende keren geschiedt, mogen de lidstaten slechts bij de eerste ⊠ binnenbrenging ⊠ verlangen dat een volledige inventaris wordt overgelegd, waarnaar dan ook kan worden verwezen bij de achtereenvolgende zendingen via een andere grenspost. Deze volledige inventaris kan in overleg met de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ⊠ bestemming ⊠ worden aangevuld. ←

⁷ ⊠ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1. ⊠

⊗ HOOFDSTUK ⊗ III
**⊗ Binnenbrengen ⊗ van persoonlijke goederen naar aanleiding
van de meubilering van een tweede verblijfplaats of van het
verlaten ervan**

Artikel 8

1. De in artikel 1 bedoelde vrijstelling wordt overeenkomstig de in de artikelen 2 tot en met 5 gestelde voorwaarden verleend voor ⊗ het binnenbrengen ⊗ van persoonlijke goederen door een particulier voor het meubileren van een tweede verblijfplaats.

De vrijstelling wordt slechts verleend indien:

- a) de betrokkene eigenaar of gedurende ten minste twaalf maanden huurder van de tweede verblijfplaats is;
- b) de hoeveelheid van de ⊗ binnengebrachte ⊗ goederen overeenkomt met het gewone meubilair van de tweede verblijfplaats.

2. De vrijstelling wordt ook verleend onder de voorwaarden van lid 1 voor ⊗ het binnenbrengen ⊗ van goederen naar de gewone verblijfplaats of naar een andere tweede verblijfplaats ingevolge het verlaten van een tweede verblijfplaats, op voorwaarde dat de betrokkene de bewuste goederen →₂ vóór de vestiging van een tweede verblijfplaats ← werkelijk in bezit heeft gehad en gebruikt.

De laatste ⊗ binnenbrenging ⊗ moet uiterlijk twaalf maanden na het verlaten van de tweede verblijfplaats geschieden.

⊗ HOOFDSTUK ⊗ IV
**⊗ Binnenbrengen ⊗ van goederen ter gelegenheid van een
huwelijk**

Artikel 9

↓ 89/604/EEG art. 1, punt 6,
onder a) (aangepast)

1. Onverminderd de bepalingen van de artikelen 2 tot en met 5 kan een ieder ter gelegenheid van zijn huwelijk de door hem verworven of gebruikte persoonlijke goederen met vrijstelling van de in artikel 1, lid 1, bedoelde belastingen ⊗ binnenbrengen ⊗ in de lidstaat waarnaar hij zijn gewone verblijfplaats wil overbrengen, op de volgende voorwaarden:

↓ 83/183/EEG (aangepast)

- a) ☒ het binnenbrengen ☒ moet plaatsvinden in de periode die aanvangt twee maanden vóór de vastgestelde huwelijksdatum en eindigt vier maanden na de datum waarop het huwelijk is gesloten;
- b) de particulier moet het bewijs leveren dat zijn huwelijk heeft plaatsgevonden of dat de eerste officiële stappen met het oog op zijn huwelijk zijn genomen.
-

↓ 89/604/EEG art. 1, punt 6,
onder b) (aangepast)

2. Vrijstelling wordt eveneens verleend voor geschenken die gewoonlijk ter gelegenheid van een huwelijk worden aangeboden aan een persoon die aan de voorwaarden van lid 1 voldoet, door personen die hun normale verblijfplaats in een andere lidstaat dan die van ☒ bestemming ☒ hebben. De vrijstelling is van toepassing op geschenken waarvan de waarde per eenheid niet meer bedraagt dan 350 EUR. De lidstaten kunnen evenwel een vrijstelling van meer dan 350 EUR verlenen mits de waarde van elk geschenk dat met vrijstelling mag worden ☒ binnengebracht ☒, niet meer bedraagt dan 1 400 EUR.

↓ 83/183/EEG (aangepast)
→₁ 89/604/EEG art. 1, punt 7,
onder a)
→₂ 89/604/EEG art. 1, punt 7,
onder b)

3. De lidstaten kunnen het verlenen van vrijstelling afhankelijk stellen van het stellen van een passende waarborg, wanneer ☒ het binnenbrengen ☒ vóór de datum van het huwelijk plaatsvindt.

4. Indien de particulier niet binnen vier maanden na de voor het huwelijk aangekondigde datum het bewijs van zijn huwelijksluiting levert, zijn de belastingen verschuldigd op de datum van ☒ binnenbrenging ☒.

☒ HOOFDSTUK ☒ V

☒ Binnenbrengen ☒ van persoonlijke goederen van de erflater verkregen door erfopvolging

Artikel 10

1. In afwijking van artikel 2, leden 2 en 3, artikel 4 en artikel 5, lid 2, doch onverminderd de overige bepalingen van de artikelen 2, 3 en 5 mag iedere particulier die door erfopvolging (causa mortis) de eigendom of het vruchtgebruik verwerft van persoonlijke goederen van een erflater die zich in een lidstaat bevinden, met vrijstelling van de in artikel 1, lid 1, bedoelde

belastingen deze goederen in een andere lidstaat waar hij een verblijfplaats heeft, binnenbrengen op de volgende voorwaarden:

- a) de particulier moet aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van bestemming een door een notaris of enig andere bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst afgegeven verklaring tonen waaruit blijkt dat de binnengebrachte goederen door middel van vererving zijn verkregen;
- b) het binnenbrengen moet geschieden binnen een termijn van twee jaar na de datum waarop de betrokken particulier in het bezit komt van de goederen.

HOOFDSTUK VI Slotbepalingen

Artikel 11

1. \rightarrow_1 De lidstaten trachten \leftarrow binnen de grenzen en overeenkomstig de voorwaarden van deze richtlijn, zoveel mogelijk de door de particulieren te verrichten formaliteiten voor het binnenbrengen te beperken, en trachten zij formaliteiten voor het binnenbrengen te voorkomen die controles met zich brengen welke tot gevolg hebben dat een belangrijk deel van een zending bij binnenkomst in de lidstaat van bestemming wordt gelost en opnieuw geladen.
2. De lidstaten mogen voor het verlenen van vrijstelling meer liberale voorwaarden handhaven en/of vaststellen dan bedoeld in de onderhavige richtlijn, met uitzondering van de in \rightarrow_2 artikel 2, lid 2, onder a) \leftarrow , bedoelde voorwaarden.
3. Onverminderd het bepaalde in artikel 2, lid 2, mogen de lidstaten uit hoofde van deze richtlijn binnen de Gemeenschap geen minder gunstige belastingvrijstellingen verlenen dan voor de invoer van persoonlijke goederen door particulieren uit een derde land.

Artikel 12

1. De lidstaten delen de Commissie de tekst van alle belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen, met name die welke voortvloeien uit de toepassing van artikel 11, leden 2 en 3. De Commissie stelt de andere lidstaten van deze bepalingen in kennis.
2. Na raadpleging van de lidstaten brengt de Commissie om de twee jaar aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van de richtlijn in de lidstaten.

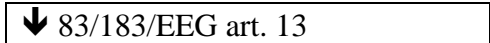
Artikel 13

Richtlijn 83/183/EEG, zoals gewijzigd bij de in bijlage I, deel A, genoemde richtlijnen, wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage I, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht van de aldaar genoemde richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage II.

Artikel 14

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 15

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad
De Voorzitter*

BIJLAGE I

Deel A

Ingetrokken richtlijn met overzicht van de achtereenvolgende wijzigingen ervan (bedoeld in artikel 13)

Richtlijn 83/183/EEG van de Raad
(PB L 105 van 23.4.1983, blz. 64)

Richtlijn 89/604/EEG
(PB L 348 van 29.11.1989, blz. 28)

Richtlijn 91/680/EEG
(PB L 376 van 31.12.1991, blz. 1)

Uitsluitend artikel 2, lid 2,
derde streepje

Richtlijn 92/12/EEG
(PB L 76 van 23.3.1992, blz. 1)

Uitsluitend artikel 23, lid 3,
tweede streepje

Deel B

Termijnen voor omzetting in nationaal recht (bedoeld in artikel 13)

Richtlijn	Omzettingstermijn
83/183/EEG	1 januari 1984
89/604/EEG	1 juli 1990
91/680/EEG	1 januari 1993 ¹
92/12/EEG	1 januari 1993 ²

¹ De lidstaten nemen wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aan opdat hun aldus aan artikel 1, punten 1 tot en met 20 en punten 22 tot en met 24, alsmede aan artikel 2 van Richtlijn 91/680/EEG aangepaste regeling in werking treedt op 1 januari 1993.

² Wat betreft artikel 9, lid 3, mag het Koninkrijk Denemarken de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die nodig zijn om aan die bepaling te voldoen, uiterlijk op 1 januari 1993 in werking doen treden.

BIJLAGE II

CONCORDANTIETABEL

Richtlijn 83/183/EEG	De onderhavige richtlijn
Artikel 1, lid 1	Artikel 1, lid 1
-	Artikel 1, lid 2, onder a)
-	Artikel 1, lid 2, onder b)
Artikel 1, lid 2	Artikel 1, lid 2, onder c)
Artikel 2, lid 1	Artikel 2, lid 1
Artikel 2, lid 2, eerste alinea, onder a)	Artikel 2, lid 2, eerste alinea, onder a)
Artikel 2, lid 2, eerste alinea, onder b)	Artikel 2, lid 2, eerste alinea, onder b)
Artikel 2, lid 2, tweede alinea, aanhef	Artikel 2, lid 2, tweede alinea, aanhef
Artikel 2, lid 2, tweede alinea, eerste streepje	Artikel 2, lid 2, tweede alinea, punt i)
Artikel 2, lid 2, tweede alinea, tweede streepje	Artikel 2, lid 2, tweede alinea, punt ii)
Artikel 2, lid 2, tweede alinea, slotzin	-
Artikel 2, lid 3	Artikel 2, lid 3
Artikelen 3 tot en met 6	Artikelen 3 tot en met 6
Artikel 7, lid 1, onder a)	Artikel 7, lid 1, eerste alinea
Artikel 7, lid 1, onder b)	Artikel 7, lid 1, tweede alinea
Artikel 7, lid 2	Artikel 7, lid 2
Artikel 8, lid 1, eerste alinea	Artikel 8, lid 1, eerste alinea
Artikel 8, lid 1, tweede alinea, aanhef	Artikel 8, lid 1, tweede alinea, aanhef
Artikel 8, lid 1, tweede alinea, onder i) en ii)	Artikel 8, lid 1, tweede alinea, onder a) en b)
Artikel 8, lid 2	Artikel 8, lid 2
Artikelen 9, 10 en 11	Artikelen 9, 10 en 11
Artikel 12, lid 1	-
Artikel 12, lid 2	Artikel 12, lid 1
Artikel 12, lid 3	Artikel 12, lid 2

-	Artikel 13
-	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
-	Bijlage I
-	Bijlage II
